

A kérdés, hogy ilyen körülmények között miért maradtam én teljesen jószul. Indokaim ezek voltak:

1.) A B. bandednek semmi sem jelentet volna nagyobb örömet, mint az, hogy otthon jöhet — amint később Keszthelyi József, B. utódja a titkárságon, tette, aki visszament papnak régi helyére, Passaicra, miután átvették a titkárságot. Ez az örömet nem voltam hajlandó megadni nekik.

2.) Reméltem, hogy én maradvam meg tudtam alakítani ezt a "jóvendő" gazpárt — ami sikerült is, több eséllyel.

3.) A moqam hivatalát gondosan elvégeztem, azon belül semmi kellemselenségem sem volt. A papokba bízottam is, nem volt kedvem.

4.) Azt is tudtam, hogy amíg az Egyesült Nyugdíj Alapja nem működik, tudtam, hogy addig

egyszer fog sikerülni kibíratanom,
annyi embereség volt a konferencia
szavazó tagjaiban, hogy nyugdíj
nélkül nem hagyhatták.

Tisztában voltam azzal is,
hogy mihez a nyugdíj alaps
megnyitják, a magánterelés
szemmel el fog kezdődni. Igaz is
lett: 1956-ban a Nyugdíj alaps
megkezdte működését, Nyilalival
egyik én lettem az első adózó.

1957 április 6-án havi

149 dollár mentet kaptam

21 évi szolgálat után.

(Ezt az összeget nyugdíj alapszámából
kaptam. A hársadalmi
nyugdíj ezen felül van, azóta
kellőnél emelt összeggel. Az
egymetési összeg nem emelkedett.)

